

บทที่ 6

บทสรุป

ผลการศึกษาอัตราการดื้อยา รูปแบบการดื้อยา และความสามารถในการถ่ายทอดการดื้อยาของเชื้อ *E. coli* ที่แยกได้จาก คนปกติ คนป่วย ไก่ปกติ ไก่ป่วย และแหล่งน้ำธรรมชาติ พบว่าเชื้อ *E. coli* ที่แยกได้จากคนป่วยมีอัตราการดื้อยาสูงกว่าและมีค่า MIC สูงกว่าเชื้อที่แยกได้จาก เด็กแรกเกิด - 18 เดือน ซึ่งอาจจะมีส่วนเหตุจาก การใช้ยาต้านจุลชีพในขนาดสูงเพื่อการรักษาโรคในผู้ป่วย รูปแบบการดื้อยาของเชื้อที่แยกจากผู้ป่วยจะดื้อต่อยาต้านจุลชีพหลาย ๆ ชนิดพร้อมกันขณะที่เชื้อจากคนปกติส่วนใหญ่ดื้อต่อยาเพียง 1 - 2 ชนิดทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากการใช้ยารักษาโรคในผู้ป่วย ซึ่งอาจจะมีการใช้ยาต้านจุลชีพหลาย ๆ ชนิดร่วมกัน และเชื้อในผู้ป่วยยังอาจจะได้รับการถ่ายทอดการดื้อยาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น เชื้อจากผู้ป่วยด้วยกัน หรือจากสิ่งแวดล้อมในโรงพยาบาล เป็นต้น แต่พบว่าทั้งเชื้อจากคนป่วยและคนปกติดื้อต่อยา ABP, SLD และ SLX มากกว่ายาชนิดอื่น

ความสามารถในการถ่ายทอดการดื้อยา ของเชื้อที่แยกจากคนป่วยมีอัตราการถ่ายทอดการดื้อยาค่อนข้างสูงคือ 36.4 % ขณะที่เชื้อจากคนปกติมีอัตราการถ่ายทอดการดื้อยาคือ 7.7 %

อัตราการดื้อยาของเชื้อ *E. coli* ที่แยกได้จากไก่ปกติ และไก่ป่วย พบว่าเชื้อทั้ง 2 กลุ่มมีอัตราการดื้อยาสูง ซึ่งในกรณี ไก่ป่วยอาจมีส่วนเหตุจากการใช้ยาในขนาดสูงเพื่อการรักษาโรค ในกรณีไก่ปกติจะมีส่วนเหตุจากการได้รับอาหารที่ผสมยาต้านจุลชีพเพื่อเร่งการเจริญเติบโต สำหรับรูปแบบการดื้อยา เชื้อ 88.2 % ที่แยกได้จากไก่ป่วยและเชื้อ 40.0 % ที่แยกได้จากไก่ปกติ ดื้อต่อยา ตั้งแต่ 5 ชนิดขึ้นไป พบว่าทั้งเชื้อจากไก่ป่วยและไก่ปกติดื้อต่อยา SLD, SLX และ TC มากกว่ายาชนิดอื่น ๆ

การถ่ายทอดการดื้อยาของเชื้อจากไก่ปกติ และไก่ป่วยพบว่ามีอัตราการถ่ายทอดการดื้อยาสูงและมีอัตราเท่ากันคือ 42.9 %

สำหรับเชื้อ *E. coli* ที่แยกได้จากแหล่งน้ำธรรมชาติ พบว่ามีอัตราการดื้อ

ขาดำและส่วนใหญ่นำคือต่อชาเพียง 1 ชนิด โดยนำต่อ SLD, SLX และ TC มากกว่าชา
ชนิดอื่น ๆ และไม่พบการนำชทอดการต่อชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย